

RÖPORTAJ

Emrah Tağı ERTUĞRUL & Öznur Bozan SÖNMEZİŞİK

Ağustos 2008

Emrah Tağı ERTUĞRUL: Öncelikle eğitim programına hoş geldiniz.

ÖBS: Teşekkür ederim.

ETE: İsim alabilir miyim hocam?

ÖBS: Öznur Bozan SÖNMEZİŞİK

ETE: Nereden katıldınız?

ÖBSI: Antalya merkezde çalışıyorum.

ETE: Hangi okulda çalışıyorsunuz?

ÖBSI: Organize sanayi bölgesinde, daha doğrusu Türkiye'nin ilk sanayi alt eleman yetiştiren okulu olan organize sanayi bölgesi Anadolu Teknik Lisesi ve Endüstri Meslek Lisesinde çalışıyorum.

ETE: Ne öğretmenisiniz hocam?

ÖBS: Tarih öğretmeniyim ama aynı zamanda izci lideri olduğum için buradayım.

ETE: Peki doğa eğitim projemizden nasıl haberiniz oldu?

ÖBSI: Doğa eğitim projenizden başka bir izci öğretmenimiz katılmış. Bana o haber verdi. Ve kendimi bu konuda çok eksik hissettim. Bu tür projelere daha çok araştırmam gerektiğini düşünüyorum. Ondan da önce başka bir izci yani izciler bir birlerini bu konuda desteklemişler. Yani son üç projede aynı ekipteki izciler bir birlerini takip ederek katıldılar.

ETE: Peki projemizden haberdar olduktan sonra ne beklentileriniz vardı?

ÖBS: Ben daha önceki arkadaşlarım sayesinde biraz daha ne ile karşılaşacağımı bilerek geldim. O kadar güzel şeyler anlattılar ki bu konuda başvuru formunu bile iki kez doldurdum. Hatta bir takım doğa eğitimleri aldığımız yada alıp almadığımız hakkında bölüm vardı. Orayı doldurmamız istenmişti. İlkinde bir şeylerden bahsettim. Ama ikincide buraya gelmeyi ne kadar çok istediğimi ve kabul edilirse ne kadar memnun olacağımı yani tamamıyla kendi duygularımı yazdım. Daha önceki arkadaşlarım çok güzel şeyler anlattıkları için burada olmayı istiyordum.

ETE: İzci lideri öğretmeni olduğunuz için mesleki alanda bir beklentiniz var mı?

ÖBS: Tâbi ki vardı. Örneğin; bu işi daha iyi yapmayı istiyorum. Ve izcilik sadece sınıfta yapılan bir çalışma değil. Yaparak yaşayarak öğrenme var. Hayk dediğimiz engin izcilerde uyguladığımız doğada hayatta kalma çalışmaları diye kısaca tabir edebileceğimiz kişileri daha iyi bilirsiniz. Bazı doğal yaşam çalışmaları var. Bunlar için önce benim doğayı bilmem gerekiyor ki çocuklara daha iyi anlatabileyim. Çünkü pek çoğu hani apartman çocuğu süt çocuğu diye tabir edebileceğimiz türde toprağa ayakları basmadan maydanozu bile tanımadan büyüyenler var. Bizler de aslında çok farklı büyüdük. Büyüdükçe bilinçlendikçe bunalır yapmaya çalışıyoruz ve bunun eksikliğini çok fazla hissediyorum kendim. Bunu yeni nesilde aslında yaşam aşısını istemiyorum. Doğayı sevmelerini doğaya saygı duymaları konusunda bilinçlenmelerini istiyorum. Gelecek nesillere bu doğanın korunarak taşınmasını istiyorum. Bizde onlara önderlik ettiğimiz için önce kendimiz doğayı tanıyacağız ki çocuklarımıza daha iyi bilgi verelim. Onları daha iyi yetiştirelim.

ETE: Döndükten sonra bu zamana kadar yaptığınız izci liderliğiniz ile bu zamandan sonra değişen bir şeyler olacak mı?

ÖBS: Olacak tabii olmaz mı? Her şeyden önce bu eğitim sistemi yaparak yaşayarak öğrenmeyi zaten bunun önemini biliyoruz ama biz de bunu yaşayarak öğrendik. Yani yaparak yaşayarak öğrenmek çok daha kalıcı bir şeydir. Biz bunu sınıf ortamında çıkarıp eğer izcilerimizin daha çok doğa ile buluşturursak sadece kalıp şeyler gösterip en fazla bir iki fotoğrafla anlatmazsak onları doğanın içine sokarsak çok daha başarılı olacaklar. Bu işi çok daha fazla sevecekler ve artık ben daha çok doğada yer almalarını sağlayacağım onları her fırsatta bilgilendireceğim ve onları her zaman doğaya çıkaracağım.

ETE: Peki önceden çıkarmamanızdaki neden neydi? Şimdi ne değişti?

ÖBSI: Ya bu bilmiyorum TÜBİTAK'ı ne kadar bağlar ama çözüm onlarda değil çünkü ama bizim bir yaramızdır. Çok fazla prosedür gerekiyor sadece kapı önünde çıkarmak bile.

ETE: O prosedürlerin sorumluluğunu yıkan ne oldu bu projede sizin için?

ÖBS: Projeler yani söyle anlatayım en azından prosedürlerle uğraşmaya üşenmeye cem çünkü yani doğada olarak çok güzel en baştabana zevk veriyor. Güllü seven dikenine katlanır. Onun eziyetini artık çekmeyi daha çok mutlulukla karşılıyorum.

ETE: Kamp tekniklerini bildiğiniz için.

RÖPORTAJ

Emrah Tağı ERTUĞRUL & Öznur Bozan SÖNMEZİŞİK

Ağustos 2008

ÖBS: Kamp tekniklerini biliyoruz ama biz bile yeri geldiğinde uygulama fırsatı bulamıyoruz. Bizim bile teorik bilgide kalıyor. Ya ne bileyim, yaban hayatından korkuyorduk böcekler sürüngenlerden korkuyorduk.

ETE: Bu korkuların yıkıldı mı?

ÖBS: Kesinlikle yıkıldı. Saçıma örümcek girdi. Umursamadım yılanlara dokundum, kertenkelerle oynadım, bu ben korkarsam çocuk benden daha çok korkar. Ben korkmazsam çocuk en azından onun zarar verecek bir hayvan olmadığını hatta koruması gerektiğini çünkü en ufak bir mikroorganizma bile bi bakteri bile dünyamızın sürdürülebilecek bir yaşam biçimi olması için ne kadar önemliymiş. Burada hissettik.

ETE: Peki bu tip projelerin yaygınlaştırılması kanaatinde misiniz?

ÖBS: Kesinlikle bi kere bizler sık sık eğitim seminerlerine katılırız mesleki seminerler. Ülkemizde yaklaşık 10–15 yıldır mesleki eğitime hizmet içi eğitime daha fazla önem verilmeye başlandı neyseki ama hiç yapılmıyordu artık yapılıyor ama yapılanda işte bir sınıfta oturulup yarı uyuklayarak açık konuşmak gerekirse sıkılarak bi takım slâytlar izlenmekle sınırlı kalıyor insanlar seminerler bitsede gitsek diye bakıyor TÜBİTAK'IN imzasının olduğu bir belge benim için çok önemli ama hiç umrum da değil işin ilginç tarafı ben bu ortamda bulunmak ve burada gözlemlediklerimi hissederek ve içimde hissederek öğrendiklerimi daha ön planda tutuyorum

ETE: Peki projeden sonra okulunuza döneceksiniz döner dönmez tavsiye etmeyi düşünüyor musunuz?

ÖBS: Yani acı bişey duydum ki bir daha tekrarlanmaya bilirmiş ve ben buraya gelmeden önce biraz araştırma yaptım

ETE: Sadece bu proje için değil hocam yani sadece bizim yaptığımız doğa eğitimi için değil diğer eğitimleri tavsiye eder misiniz?

ÖBS: İşte onu diyeceğim buraya gelmeden önce TÜBİTAK'IN diğer üniversitelerle de çeşitli sadece ide olarak değil farklı alanlarda farklı mekânlarda yaptıkları projeleri de inceledim pek çoğu iki projede bilemediniz dört projede kalmış pek çok üniversite devamı gelmemiş pek çoğu çoktan bitmiş tarihe karışmış ama burası devam etmiş ısrarla devam etmiş. Zaten örnek projeymiş o yönden de burada olmaktan mutluyum çünkü Marmara bölgesinde ailem yaşıyor aslen oralıyım Bursalıyım. Örneğin Kapı dağında bir proje var. Kapı dağıyla ilgilin Çanakkale bölgesinde ve tarihleri bana çok daha uygun olduğu dönemler ama ben özellikle burayı tercih ettim çünkü örnek proje bunun burada kalması beni bi kere üzdü sonuncuya yetişmekte mutlu etti. O ayrı bir konu bence sadece burası değil tabii ki bütün projelerde devam etsin daha fazla yapılsın ama buda devam etsin çünkü en güzeli büyük ihtimalle en güzeli en çok emek verileri en çok tecrübe kazanılanı diye düşünüyorum bide uzattım belki ama Isparta bölgesi Antalya iline komşu olmasına rağmen yani Isparta gül tamamı işte Süleyman Demirel üniversitesi başka çok fazla bişeyde gelmiyordu aklıma yakınlığımızı bile tanımıyoruz bazen Isparta çok güzelmış cennet gibi bir yermiş çok fazla görülecek şeyi varmış bunu öğrendik bu bahaneyle. Hem il tanıtımı açısından da bu tür projeler harika çünkü sadece uluslar arası turizm değil yerli turizmde olmalı artık ülkemizde insanlar bilinçlenmeye başladı yerli turizmde de iki turizm canlanmaya başladı. Ve eko turizm bence bu ülkenin geleceğini kurtaracak çok önemli bir alan olduğunu düşünüyorum. Çünkü ülkemiz bir cennet

ETE: Yan etkisi olarak eko turizm önemli diyorsunuz?

ÖBS: Kesinlikle

ETE: Peki hocam teşekkür ederiz katıldığınız için.

ÖBS: Ben teşekkür ederim inşallah projelerin devamı gelir inşallah bütün projeler bunu örnek alsın. Binaların içinden dört duvarın arasından hepsi çıksın. Sadece doğal hayat projeleri değil pek çok projede yaparak yaşayarak öğrenme desteklensin inşallah örnek olsun.

ETE: Teşekkürler